

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

23 травня 2019 р.

Київ

6644/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Ткаліч Марії Омелянівни стосовно судді Ленінського районного суду міста Кіровограда Шевченко Ірини Миколаївни,

встановив:

27 березня 2019 року на електронну адресу Вищої ради правосуддя за вхідним № КО-2027/0/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Ткаліч М.О. від 27 березня 2019 року стосовно судді Ленінського районного суду міста Кіровограда Шевченко І.М., підписана скаргником, а також (без зазначення його статусу та відомостей, визначених пунктом 1 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 27 березня 2019 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаргнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також

посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У скарзі зазначено, що у провадженні судді Шевченко І.М. перебуває цивільна справа № _____ за позовною заявою _____ до ТОВ «Воля-Кабель», ТОВ «ФК «Європейська агенція з повернення боргів» про скасування боргу, до якої було додано клопотання позивача про посвідчення довіреності на ведення справи в суді його представником _____ та про витребування доказів, проте ці клопотання суддя проігнорувала.

Крім того, скаржник вказує, що в судове засідання 12 березня 2019 року з'явився його представник _____, який не був допущений суддею до розгляду справи, судове засідання було відкладено у зв'язку з неявкою сторін. При цьому скаржник вказує, що суддя Шевченко І.М. розмовляла з його представником неввічливо та «вигадувала» неіснуючі норми ЦПК України, зокрема щодо необхідності зазначення номера облікової картки платника податків, серії та номера паспорта, дати народження позивача тощо, а також зазначала про відсутність належної довіреності та невірне формулювання позовних вимог. У зв'язку із цим скаржник у скарзі наводить власне тлумачення норм ЦПК України, зокрема щодо змісту позовної заяви, способу захисту цивільних прав, представництва інтересів учасника процесу за довіреністю тощо.

Не погоджуючись із такою поведінкою судді Шевченко І.М., як вказує скаржник, 14 березня 2019 року він подав заяву про її відвід, проте вона не була розглянута суддею упродовж двох днів.

З огляду на зазначене скаржник вказує, що суддя Шевченко І.М. навмисно затягує розгляд справи, «підігрує» відповідачам, використовуючи їхню риторику, збирає конфіденційну інформацію, розголошує недостовірну інформацію, порушує норми процесуального права, що підриває авторитет правосуддя, та просить притягнути її до дисциплінарної відповідальності, а також направити матеріали дисциплінарного провадження до слідчих органів для внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань в порядку КПК України.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено таке.

5 лютого 2019 року до Ленінського районного суду міста Кіровограда надійшла позовна заява _____ до ТОВ «Воля-Кабель», ТОВ «ФК «Європейська агенція з повернення боргів» про скасування боргу, яка відповідно до протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями передана до провадження судді Шевченко І.М. До вказаного позову додано, зокрема, клопотання позивача про витребування доказів від відповідачів та про посвідчення довіреності на ведення справи в суді.

6 лютого 2019 року суддя Шевченко І.М. постановила ухвалу про відкриття провадження у справі та призначила судове засідання на 12 березня 2019 року.

3 березня 2019 року до суду надійшов відзив ТОВ «Воля-кабель» із додатками, серед яких містилися документи, щодо яких позивачем заявлено клопотання про витребування доказів.

12 березня 2019 року в судове засідання позивач та відповідачі не з'явилися, натомість з'явився громадянин _____ як представник позивача згідно підписаної ним особисто довіреності.

У поясненнях, наданих під час проведення попередньої перевірки, суддя Шевченко І.М. зазначила, що надана _____ довіреність не відповідає

встановленим до неї вимогам, у зв'язку з чим нею було роз'яснено положення законодавства щодо представництва інтересів особи за довіреністю. Крім того, з'ясувавши, що [] має інженерну освіту, а позивач – особа похилого віку, нею було надано роз'яснення статті 16 ЦК України щодо способу захисту цивільних прав, а також пораду звернутись за отриманням кваліфікованої юридичної консультації.

У зв'язку з неявкою сторін в судове засідання його було відкладено на 9 квітня 2019 року та розгляд клопотань позивача не здійснювався.

14 березня 2019 року позивач подав до канцелярії суду заяву про відвід судді Шевченко І.М. з підстав, аналогічних тим, що наведені ним у дисциплінарній скарзі.

9 квітня 2019 року відбулось судове засідання, в якому [] надав довіреність на представництво ним інтересів [], завірену житлово-експлуатаційною організацією за місцем проживання, та в подальшому заявив відвід головному судді.

Розглянувши заяву про відвід, 9 квітня 2019 року суддя Шевченко І.М. постановила ухвалу, якою визнала її необґрунтованою, зупинила провадження у справі та передала заяву про відвід до канцелярії суду для визначення на підставі частини першої статті 33 ЦПК України автоматизованою системою документообігу суду судді, який буде розглядати дану заяву про відвід.

12 квітня 2019 заява [] про відвід судді Шевченко І.М. була розглянута суддею Івановою Л.А. та в її задоволенні було відмовлено.

Ухвалою від 19 квітня 2019 року суддя Шевченко І.М. поновила провадження у справі та призначила судові засідання з викликом сторін на 24 травня 2019 року.

За результатами судового засідання 24 травня 2019 року суддя Шевченко І.М. за клопотанням позивача постановила ухвали про зобов'язання ТОВ «Воля-Кабель», ТОВ «ФК «Європейська агенція з повернення боргів» надати докази. 9 липня 2019 року суддею постановлено ухвалу про зобов'язання ТОВ «ФК «Європейська агенція з повернення боргів» надати докази та попереджено відповідача про можливість застосування судом заходів процесуального примусу за невиконання вимог ухвали.

1 жовтня 2019 року суддя Шевченко І.М. ухвалила рішення про відмову у задоволенні позову.

Перевіривши доводи скарги про «ігнорування» суддею Шевченко І.М. клопотань позивача про посвідчення довіреності на представництво його інтересів та про витребування доказів, приходжу до висновку, що вони не вказують на наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, що відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою дисциплінарною відповідальності судді», оскільки за відсутності сторін судові засідання, призначене на 12 березня 2019 року, було відкладено на іншу дату, а в подальшому суддею Шевченко І.М. було постановлено ухвали про витребування доказів у відповідачів. При цьому слід зазначити, що за відсутності у цьому судовому засіданні позивача (особа якого мала бути встановлена судом на підставі відповідних документів, що посвідчують особу), який би підтримав заявлене клопотання про посвідчення довіреності фізичної особи на ведення справи в суді представнику, оскільки ця довіреність не була посвідчена жодною особою, визначеною статтею 245 ЦК України, та зазначив би усі надані

його представнику повноваження та їх обмеження (у разі наявності) на вчинення процесуальних дій, які в довіреності від 4 лютого 2019 року вказані не були, дії судді Шевченко І.М. не суперечать нормам закону і не свідчать про грубу недбалість чи умисне порушення норм права, та, на мою думку, були спрямовані, в тому числі, на дотримання інтересів позивача.

Що стосується зазначеного у дисциплінарній скарзі прояву суддею Шевченко І.М. зневаги та неввічливості у спілкуванні з 12 березня 2019 року, то зазначене пов'язується скаргником із роз'ясненням суддею «неіснуючих», на його думку, норм ЦПК України. При цьому слід зазначити, що відповідно до частини п'ятої статті 12 ЦПК України, суд, зберігаючи об'єктивність і неупередженість, роз'яснює у випадку необхідності учасникам судового процесу їхні процесуальні права та обов'язки, наслідки вчинення або невчинення процесуальних дій; сприяє учасникам судового процесу в реалізації ними прав, передбачених цим Кодексом, а також запобігає зловживанню учасниками судового процесу їхніми правами та вживає заходів для виконання ними їхніх обов'язків.

На мою думку, поведінка судді, спрямована на виконання зазначених повноважень, навіть за умови незгоди учасника процесу зі змістом наданих роз'яснень, не вказує на наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, а у разі прийняття суддею процесуальних рішень, що, на думку такого учасника, не відповідають нормам права, вони можуть бути предметом оскарження в порядку, встановленому процесуальним законом.

Крім того, слід зазначити, що доводи скарги в цій частині не містять посилання на належні докази, які можуть бути перевірені під час дисциплінарного провадження, при цьому у письмових поясненнях суддя Шевченко І.М. факт такого зневажливого спілкування заперечила, як заперечила і факти поширення недостовірної інформації та розголошення персональних даних стосовно позивача чи.

З приводу затягування розгляду заяви про відвід судді слід зазначити, що відповідно до частини сьомої статті 40 ЦПК України питання про відвід судді має бути розглянуто не пізніше двох днів із дня надходження заяви без повідомлення учасників справи, при цьому частиною восьмою цієї статті передбачено, що за ініціативою суду питання про відвід судді може вирішуватися у судовому засіданні з повідомленням учасників справи (їх неявка розгляду заяви не перешкоджає). Як встановлено під час попередньої перевірки, заява про відвід судді Шевченко І.М. надійшла після призначення нею судового засідання на 9 квітня 2019 року і була розглянута суддею в цьому судовому засіданні з дотриманням порядку, визначеного ЦПК України, при цьому відсутність підстав для відводу судді була підтвердження ухвалою Ленінського районного суду міста Кіровограда від 12 квітня 2019 року (суддя Іванова Л.А.). З огляду на зазначене, вважаю, що скаргником не наведено у дисциплінарній скарзі відомостей, які б свідчили про безпідставне затягування суддею Шевченко І.М. розгляду заяви про її відвід.

Таким чином, за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що вона всупереч вимогам пунктів 3, 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить конкретних відомостей з посиланням на докази про наявність у поведінці судді Шевченко І.М.

ознак дисциплінарних проступків, що відповідно до частини першої статті 106 цього Закону можуть бути підставою його дисциплінарної відповідальності судді.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та/або посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Разом з цим скаржнику роз'яснити, що він не позбавлений права звернутися до відповідного державного органу, уповноваженого розпочати досудове розслідування, із заявою або повідомленням про кримінальне правопорушення, якщо вважає наявними його ознаки у поведінці судді.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Ткаліч Марії Омелянівни стосовно судді Ленінського районного суду міста Кіровограда Шевченко Ірини Миколаївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик